

Universitätsbibliothek Paderborn

Commentarii Exegetici In Apocalypsim Ioannis Apostoli

Viegas, Brás

Parisiis, 1615

Quibus-nam ex signis diiudicari possit à fidelibus Antichristum aduenisse.
Sectio XVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39261

Quibus nam ex signis diiudicari possit à fidelibus
Antichtistum aduenire.

SECTIO XVII.

Illud postremò disquirendum supereft, num ex Sacris literis signa aliqua colligantur, ex quibus aduentus Antichristi certò designari possit, an vero non solum vicente, sed etiam regnante dubitari adhuc possit num aduenire. Cui quæstioni responderemus pleraque esse signa notissima, qua Antichristū cum aduenire, certò fidelibus demonstrent.

I. Primum signum ducitur ex Romani imperij in decem reges divisione, de qua *Romani inv. diximus* sc. 10, vbi ex Daniele, & Ioāne manifestè ostendimus tempore illo properij euersio, xiiiē Antichristi aduentum præcedēte, fore Romanum imperium à decem regibus obtinendum. Hoc signum traditur à Paulo 2. Thessl. 2. *Rogamus vos, ut non cito moneamini à vestro feso, neque terremini, neque per spiritum, neque per sermonē, neque per epistolā tanquā per nos missam, quasi in die dñi: ne quis vos educat illo modo, quoniam nisi veneris discessio primū, & penitus fuerit homo peccati filius perditionis.* Et paulò inferrus, *Nam retinetis, quod cū adhuc essem apud vos, hac dicebam vobis, & nunc quid detinetis, ut reueletur in suo tempore. Nā mysteriū à operatur iniquitatis: tantum ut quis tenet nūc, teneat, donec de meā sit, & tunc reuelabitur ille iniquum.* Quo loco per discessionem Apostoli Romani imperij divisionem, & euersione intelligit. Itaque cum ait, *Quid detinet scitis, significat detineri adhuc aduentum Antichristi, eo quod perduret imperium Romanum.* Ita hunc locū intellexerunt D. Chrys. Theophyl. Oecumen. Ambr. in comment. Cyril. Hierosol. catechesi. 15. D. Hier. in epistola ad Algasiam q. 11. D. August. lib. 20. de Civitate Dei c. 29. Idemque affirmat Lactantius lib. 7. Divinarum institut. c. 15. & Tertull. in Apologeticō c. 32, vbi ait, *fideles orare pro diuturnitate Romani imperij, eo quod intelligent Romano Imperio cuello imminere orbi extremam sub Antichristo calamitatem.*

II. Verū dicet aliquis, Romanum imperium iam diu omnino extinctum, & eversum esse, nec tamen Antichristum aduenire: quare non habere huiusmodi signū inter signa Antichristi aduentum proximè præcurrentia numerari. Dominicus Sot. 4. lacent. dist. 46. q. 1. art. 1. existimat per discessionem, de qua loquitur Paulus, accipiendam esse duplē discessionem: unam ab imperio ciuili, & temporalis alterā à potestate spirituali, & Ecclesiastica, quā Romanus Pontifex obtinet, prioremque discessionem iam extare, quia nimirum temporale Romanæ urbis imperium iam cessavit: posteriorē adhuc expectari, per defectionem videlicet totius orbis à Sede Romana: in cuius Sedis potestatem fuit tempore illud imperium commutatum, vt auctor est Leo Papaforn. de Apostolis. Ita que vtramque discessionem necessariam esse, vt Antichristus adveniat. Sed non est, cur ad hanc distinctionē recurramus: etenim Romanū imperium adhuc perdurat in Germania, nomēnque atque successio imperatorum Romanorū: nam cum defecit in occidente Romanū imperium permanit in Oriente: & iterum, quoniam imperium exertendum erat à Turcis, Non sine Diuina prouidentia erectum est imperium in Occidente per Carolum magnum regem Franciæ, qui à Leone tertio fuit Romanus electus, & declaratus Romanus imperator, cui deinde usque ad hodiernum diem successerunt imperatores in Germania. Enīm vero ad utrumque imperium Orientale nimirum, & Occidentale adumbrandū, statua illa Nabuchodonosori ostēsa Daniel. 2. in typum Romani imperij, quod Orientem, & Occidentem sua amplitudine

Aquila cum plitudine coëcruit, duabus tibiis nitiebatur: ad idemque significandum in orbis descriptionibus magna. Aquila cum duplice capite depingitur, quæ insigne est in orbis desimperij Romani, ut orbem vniuersum, bipartito Romani imperio Oriëtali vi- cripionibus delicet, & Occidētali, subiectū intelligamus. Nec vero quicquā obest, quod hominem pertinet, siquidem Arcadius, & Theodosius junior, & reliqui usque ad Iustinianum imperatores Romano fuerunt, nec tamen Romanæ vrbi imperarunt.

Secundum signum ponitur quibusdā, defectio urbis Romæ à Romano Pontifice, quam defectionem ad totum orbē extendit Dominicus à Soto loco paulò ante citato. Qua de re quid nos sentiamus dicemus ad cap. 17. Tertiū signum est Euāgelij totū orbe prædicatio: debere enim hoc adūctum Antichristi precedere perispicum est ex Matth. 24. Prædicabitur hoc Euāgeliū regni in uniuerso orbe in testimoniū omnibus gentibus, & tunc veniet consummatio. Ita etiam docent D. Hilarius canone 25. in Matth. Cyrus Hierosol. catechesi 15. Theod. super 2. ad Thessal. 2. & Patres communiter. Hoc signum nondum esse cōpletum, patet ex eo, quod multæ etiam nunc existunt gentes, nationesque amplissimæ, quibus adhuc Euāgelica tuba non infonuit. Nam quod Apostolus ait ad Rom. 10. Nunquid non audiunt? & quidem in omnem terram exiit sonus eorum. & in finis orbū terra verba eorum. Et ad Coloss. 1. Propter spem, quam auditis in verbo veritatis Euāgely, quod peruenit ad vos, sicut & in uniuerso mundo est, & fructificat & crescit. Et iterum: Quid prædicatum est in uniuersa creatura qua sub celo est, proculdubio non accipiendum est de toto orbe simpliciter, sed figurate, accepta parte pro toto: quemadmodum & Luce 2. cum dicitur: Exiit edictum a Cæsare Augusto, ut describeretur vniuersus orbis. Quod autem Christus dixit priusquam veniat Antichristus, Euāgeliū totū orbe esse prædicandum, simpliciter, & absolute intelligendum est, ut omnibus orbis prouinciis, & gentibus, Euāgeliū denuntieturi, quemadmodum conceptis psal. 18. 5. verbis docet August. epist. 80. ad Hesychium, ybi locum illum Pauli citatum, acceptum à regio Vate. In omne terram exiit sonus eorum. Alia quoque responsione interpretatur, vt nimirum Paulus, quod futurum erat diceret, nō quod iā erat psal. 21. 17. factum, atque complectum, more Scripturæ, quæ propter vaticinij firmatatem defuturis tanquā de præteritis loquitur, Quale est, inquit, illud Psalmi: Fodcrunt manus meas, & pedes meos, quod tam longe postea actum nouimus: Id quod manifestum esse confirmat ex eo, quod huiusmodi vaticinium nondum suo tempore completum esset. Est ergo D. Augustini sententia prius toto orbe simpliciter, hoc est omnibus gentibus, ac prouinciis, Euāgeliū prædicandum, antequam Antichristus adueniat. Idemque sentit Hieron. in commēt. super Matt. 24. Accedit & ratio, quā affert Sotus in 4. dist. 46. art. 1. Cum enim gentes reprobari debeant, quodd fidem Christi non receperint, iuxta illud Marc. 16. Qui verò non crediderit condemnabitur, Matt. 24. 14. neceesse plane est, vt illis Christifides denuntietur, quod postea in rebelles iusta damnationis sententia ferri possit. Quam ratiō nem̄ etiam innuit Christus illis verbis Matt. 24. Prædicabitur hoc Euāgeliū regni in uniuerso orbe in testimoniū omnibus gentibus. In quem locū D. Hieron. signum, inquit, Dominici aduentus est, Euāgeliū in toto orbe prædicari, ut nullus sit excusabilis. Atq. hæc tria signa præcedere debet. Antichristi aduentū, quæ sequuntur ipso Antichristo iam regnante contingent.

Quartum signum erit grauiſſimamque nouissinam totū orbe Christianorum perfecutio, ita ut omnia Christianæ religionis officia, cætimoniæ, sacrificia, Sacramentorum ritus, Ecclesiæque sanctiones penitus aboleantur, quoad publicam celebratatem, in eo enim potissimum debet omnis Antichristi certare.

772
 industria, ut Christi, optimi, & maximi nomen, memoriāque extinguat, cuius
 persecutionis acerbitatem significavit Christus Matt. 24. Erritunc tribulatio magna
 Matt. 24. 21. qualis non fuit ab initio mundi usque modo, neque fuit. Id quo d magno cum animi sensu
 lamentat Hippolytus Mart. orat, de conlummat. mundi. Templo, inquit, Diu-
 Hippolyt. na, domarum instar erunt, loci omnibus eversiones sicut Ecclesiarum, scripturae, contemnitur
 hostia illius cantica ubique decantabunt; nulla erit reverentia rerum sacrarum: nulla religio
 temere, ecce violare diuina: lugebunt Ecclesia luctu magno, quia nec oblatione nec sufficiens per-
 nec cultus Deo gratus, sed Ecclesiarum ades sacra, sugury instar erunt. Quintum erit sum-
 ma morum toto orbicentia, nullæ enim leges erunt ad pietatem, iustitiamque
 pertinentes, sed omnes, ut ait Hippolytus, pro suo viuent arbitratu. Illud vnum
 morum toto
 orbe licentia.
 Antichristus præcipiet, ut seipsum omnes tanquam Principem, Deumq; agno-
 scant: reliquam omnem vitæ rationem integrum cuique permittet: ex quo fieri
 ut iura omnia, tum Diuina, tum humana, ubique violentur, atque adeo maxima
 omnium rerum publicarum confusio, & perturbatio, consequatur, ut fusè Hip-
 polytus persequitur.

Sextum, erit character Antichristi, quem omnes cius sectatores in fronte, aut
 manu dextera impressum gestabunt, ut hoc ipso cap. diximus Exegeticos, scilicet 7.
 Septimum erit numerus nominis Antichristi conficiens summam sexcentorum
 sexaginta sex, de quo multa, scilicet 1. O statuum erit Enoch, & Heliæ prædicatio, de
 quafuscè disputauimus ad cap. 11. Ex his manifestum relinquitur Antichristū non
 dum venisse: nam quod Apostolus ait 2. ad Thessal. 2. Mysterium iam operatur iniqui-
 tatis. Et Ioannes epist. 1. cap. 4. Omnis furitus, qui solvit Iesum ex Deo non est, & huc est
 Antichristus, de quo antea quoniam venit, & nunc iam in mundo est: non de Antichristo
 1. Ioan. 2. 3. in persona, sed de Antichristo in suis præcursoribus, hoc est, Hæreticis, & tyrannis
 accipiendum est. Etenim per mysterium iniquitatis, Neronis persecutionem intel-
 lexit D. Chrysost. & D. Ambr. Hæreticos autem Theodoret. & Sedul. in eum
 Antichristus
 dicatur iam
 venisse in suis
 præcursori-
 bus.
 D. Chrys.
 D. Ambros.
 Theod.
 Sedulius.
 D. August.
 Bellarm.
 Illus adueni-
 nullus certus
 terminus de-
 finiri potest.
 lib. 20. de Ciuit. Dei c. 19. Simul refelluntur multi, tum ha-
 reticorum, tum catholicorum errores, Antichristum iam aduenire affirmantibus
 contra quos copiosè disputat Bellarm. i. tom. controuers. lib. 3. disput. de Anti-
 christo c. 3. Quantum autem temporis adhuc visque ad eius aduentum superficie
 definiti non potest, cum incertum sit, quanto tempore mundus debeat perdura-
 re. Nam quod quidam ajunt, mundum sex tantum annorum millibus duraturum,
 D. August. incertum plane est, temerèque affirmatur, quæ opinio fuit veterum Hebraeorum,
 Bellarm. imo & multorum Patrum, quos ad initium huius operis citauimus, cap. 1. super
 illa verba, Quæ oportet fieri cito. Atque hæc de Antichristo dicta sufficient.

ARGV-